

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil:

..... Přicházíme tedy k 32. interpelaci, kterou podává pan poslanec Jiří Paroubek na ministra zdravotnictví Leoše Hegera. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek:

Vážený pane ministře, můj dotaz tentokrát bude stručný, svým způsobem i jednoduchý. Přiznám se ale, že já sám si na něj odpovídat nedokážu.

Obrátila se na mě dopisem občanka z mého volebního kraje s tím, že nikde v kraji není k dostání lék jménem Imuran ani jakákoliv jeho náhrada. Zdánlivě se jedná tedy o banální a možná i nesystémovou otázku. Občanka se ptá a mě to rovněž zajímá systémově, jak má postupovat, jestliže stát neplní své funkce stanovené mu Ústavou a neumožňuje léčbu svých občanů. Jak se má bránit a zejména jak má zjednat nápravu, jak se zkrátka dostat k tomu léku. Občanka píše ve svém dopise, že její dceři, která je uživatelkou tohoto léku, vznikají nedostatkem tohoto léku zdravotní komplikace. Píše, že žádná platí daně a zdravotní pojištění. V okolních zemích údajně tento lék k dispozici je. Obecně, pane ministře, já lék tohoto jména neznám, přiznám se. Vím, že si ze mě občanka nedělá legraci. Ale jak má občan postupovat, není-li k dispozici určitý lék ani jeho ekvivalent, substitut?

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil:

Děkuji. Pane ministře, prosím, máte prostor na odpověď.

Ministr zdravotnictví R. Leoš Heger:

Děkuji za slovo. Vážený pane poslanče, dámy a pánové, musím uznat, že otevíráte velmi nepřijemnou kapitolu práce Ministerstva zdravotnictví, a dovoluji si vysvětlit, proč je nepřijemná a proč řešení celé věci je obtížné. Jenom bych zdůraznil, že se to netýká jenom toho jednoho případu Imuran, o kterém tady byla řeč, ale že s tímto problémem ministerstvo zápasí u celé řady dalších léků.

Příčiny jsou v podstatě dvě, a to jednak reexport léků, který je povolen v celé Evropě evropskými pravidly a vychází z pravidla volného obchodu s léky, který podobně jako s automobily například platí i bohužel pro léky, a stát nemá možnost, jak tuto záležitost v případě, že ten lék je tak masivně reexportován, že zmizí z trhu, ovlivnit.

My jsme v nedávno podepsané novele zákona o lévech založili alespoň povinnost lékáren, které mají distribuci oprávněnou, nakupovat léky buďto pro lékárnou pro výdej, anebo pro distribuci tak, aby bylo možno tu včít mapovat trošku s předstihem pro riziko, že ten případ zmizí z trhu. Více momentálně v tom nejsme schopni dělat a budeme tu včít sledovat. Ono se mluví o tom - odhady jsou, že asi 20 % případů je reexportovaných, vydávají na tom distributoři, z části na tom vydává i stát, protože ti distributoři tady platí daně. Ale rozhodně tedy 20 % dopad do zásobování trhu tady není z našeho objemu léků a ty dopady jsou ojedinelé, setkáváme se s nimi tak asi jednou za dva měsíce. A jsou nepřijemné.

Druhé vysvětlení je, že je výpadek léků na celoevropském trhu, což je tak asi druhá polovina případů. Ten výpadek obvykle bývá buďhem jednoho druhu, tak jako tomu bylo nedávno, například problém zásobování vakcínou pro očkování tetanu. Pokud jde o Imuran, tak tam došlo k tomu, že ten případ má svůj substitut, který se jmenuje Azaprin. Jsou to léky, které působí v podstatě jako cytostatika, nebo způsobující imunosupresi, dávají se především v onkologických indikacích. Protože Imuran suploval výpadek, výrobní výpadek Azaprinu, došlo k vyčerpání zásob. A nyní se očekává, že ten lék zhruba dva měsíce opravdu na trhu nebude.

Ptáte-li se, co má dělat pacient, tak v tomto případě je povinností jeho ošetřujícího lékaře hledat jakou substituci. Zejména v té oblasti onkologické a léčby chemoterapií a imunoterapií je celá řada postupů, které umožní prakticky stejné výsledky, a vždycky o tom jedná s odbornou společností. V případě, kdy se jedná o lokální výpadky, má teoreticky stát možnost - kterou ale nemáme v zákoně, a my pravděpodobně se ji budeme snažit prosadit pro budoucnost, aby se tyto věci neopakovaly. Tam, kde jim je možnost zabránit, je teoreticky možné, aby měl SÚKL nebo nějaká autorita oprávněnou nakupovat v případech výpadků na trhu a v případech, kdy ten preparát není jenom u nás, ale je v zahraničí, tak provádět nákupy mimo výbavní řízení za cenu, která samozřejmě nebude odpovídat ceně, která je stanovená zákonem.

Mimo jiné oblast toho reexportu je způsobena faktem, který není často opakován, a já ho tady zopakuji, faktem (upozornění načas), že léky u nás se postupně dostaly novou cenotvorbou na úroveň téměř nejlevnější zemí v oblasti placení léků a firmy, zejména producenti, tedy sem léky neradi dodávají, i když to je jejich povinnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil:

Pane poslanče, prosím, doplňující otázka.

Poslanec Jiří Paroubek:

Pane ministře, já děkuji za odpověď. Myslím, že oběma se bude dívat na to vaše vyjádření. Musím říci, že je to vážnější, než jsem si sám myslel. Bylo by dobré zvolit nějaké systémové opatření. Nejsem v této oblasti odborník, ale myslím, že oběma zájímá především to, aby dostali ten svůj lék, a to, že dochází k reexportu, to je sice smutné, ale když zejména nemohou dostat ani substitut toho léku, tak je to potom vážné pro jejich zdravotní stav. Vy si to uvědomujeme zcela nepochybně, tak věřím, že se této problematice budete vnovat tak, aby oběma dostala potřebná i konkrétnější odpověď. Bohužel asi s touto odpovědí spokojena být nemůže. Děkuji. ***

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil:

Pane ministře, chcete reagovat? Nikoliv. Tím pádem končím tuto interpelaci.